

2141**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I BUDOWNICTWA¹⁾**

z dnia 15 grudnia 2005 r.

w sprawie sposobu obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład telekomunikacyjnej usługi powszechnej²⁾

Na podstawie art. 95 ust. 4 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie określa sposób obliczania kosztu netto usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej, o której mowa w art. 81 ust. 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004 r. — Prawo telekomunikacyjne, zwanej dalej „ustawą”, z uwzględnieniem:

- 1) kosztów bezpośrednio związanych z jej świadczeniem;
- 2) przychodów z jej świadczenia, zwanych dalej „przychodami”;
- 3) korzyści pośrednich związanych z jej świadczeniem, zwanych dalej „korzyściami pośrednimi”.

2. Koszt netto świadczenia usługi wchodzącej w skład usługi powszechnej, zwany dalej „kosztem netto”, oblicza się jako różnicę pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi, których przedsiębiorca wyznaczony, o którym mowa w art. 81 ust. 2 ustawy, nie poniósłby, a przychodami i korzyściami pośrednimi, których nie osiągnąłby — gdyby nie miał obowiązku jej świadczenia.

§ 2. Określenia użyte w rozporządzeniu oznaczają:

- 1) centrala lokalna — centralę telefoniczną, do której przyłączone są bezpośrednio lub pośrednio łącza abonenckie, zapewniającą komutację i taryfikację połączeń telefonicznych;
- 2) grupa usług — usługi telekomunikacyjne, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1—3 ustawy, świadczone na obszarze nierentownym lub niezyskowym abonentom;
- 3) nierentowny aparat publiczny — aparat publiczny zlokalizowany na obszarze nierentownym, w tym aparat publiczny przystosowany dla osób niepełnosprawnych;

¹⁾ Minister Transportu i Budownictwa kieruje działem administracji rządowej — łączność, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 3 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 31 października 2005 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Transportu i Budownictwa (Dz. U. Nr 220, poz. 1900).

²⁾ Niniejsze rozporządzenie dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy 2002/22/WE z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników odnoszących się do sieci i usług łączności elektronicznej (Dz. Urz. WE L 108 z 24.04.2002; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 029, str. 367).

4) niezyskowy abonent — abonent na obszarze rentownym, któremu przedsiębiorca wyznaczony nie świadczyłby usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1—3 ustawy, gdyby nie miał obowiązku ich świadczenia;

5) obszar nierentowny:

a) w przypadku świadczenia usług telekomunikacyjnych, o których mowa w art. 81 ust. 3 pkt 1—3 ustawy — obszar nie mniejszy niż obszar obsługiwany przez centralę lokalną, dla którego różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tych usług a przychodami z ich świadczenia przyjmuje wartość dodatnią,

b) w przypadku świadczenia usługi telekomunikacyjnej, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy — gminę, w której różnica pomiędzy kosztami bezpośrednio związanymi ze świadczeniem tej usługi a przychodami z jej świadczenia przyjmuje wartość dodatnią;

6) połączenia zastępcze — połączenia rozpoczęte i zakończone w innych zakończeniach sieci przedsiębiorcy wyznaczonego niż zakończenia, w których przedsiębiorca ten zaprzestał świadczenia:

a) grupy usług,

b) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, za pomocą nierentownych aparatów publicznych.

§ 3. Koszt netto oblicza się odrębnie dla:

1) grupy usług świadczonej na obszarze nierentownym;

2) grupy usług świadczonej niezyskowym abonentom;

3) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 4 ustawy;

4) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 5 ustawy, z wyłączeniem aparatów publicznych przystosowanych dla osób niepełnosprawnych;

5) usługi, o której mowa w art. 81 ust. 3 pkt 6 ustawy, świadczonej za pomocą nierentownych aparatów publicznych.

§ 4. 1. Koszt netto świadczenia usługi, o której mowa w § 3 pkt 3, 4 lub 5, zwanej dalej „składnikiem”, lub grupy usług oblicza się tak, aby uniknąć podwójnego naliczenia jakiegokolwiek kosztu bezpośrednio związanego ze świadczeniem tego składnika lub grupy usług,

przychodu ze świadczenia tego składnika lub grupy usług oraz korzyści pośredniej związanej ze świadczeniem tego składnika lub grupy usług.

2. Koszt netto oblicza się na dzień kończący rok kalendarzowy, w którym zdaniem przedsiębiorcy wyznaczonego ten koszt wystąpił.

§ 5. 1. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług przypisuje się zgodnie z przepisami rozporządzenia wydanego na podstawie art. 51 ustawy.

2. Koszty bezpośrednio związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług obejmują wyłącznie koszty, których przedsiębiorca wyznaczony nie poniósłby, gdyby nie miał obowiązku świadczenia składnika lub grupy usług.

3. Do kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług stosuje się zorientowany przyszłościowo długookresowy koszt przyrostowy określony w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1.

4. W kalkulacji kosztów bezpośrednio związanych ze świadczeniem składnika lub grupy usług uwzględnia się poniesione koszty środków trwałych, których przedsiębiorca wyznaczony mógłby uniknąć, gdyby zrezygnował ze świadczenia usług na określonych obszarach lub określonym abonentom.

5. Przedsiębiorca wyznaczony dokonuje aktualizacji wartości początkowej środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych do wartości bieżących zgodnie z rozporządzeniem, o którym mowa w ust. 1.

§ 6. 1. Przychodami są wszystkie przychody ze świadczenia składnika lub grupy usług, uzyskiwane w szczególności od przedsiębiorców telekomunikacyjnych — w tym przychody uzyskiwane z tytułu współpracy związanej z dostępem telekomunikacyjnym oraz od użytkowników końcowych, w tym przychody ze świadczenia:

- 1) grupy usług na nierentownym obszarze, w szczególności:
  - a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,
  - b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,
  - c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,
  - d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,
  - e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;
- 2) grupy usług niezyskownym abonentom, w szczególności:
  - a) jednorazowa opłata za przyłączenie rozliczana w równych częściach przez okres 15 lat,

- b) abonament i przychody z tytułu połączeń wychodzących,

- c) przychody z tytułu połączeń przychodzących,

- d) przychody z tytułu połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,

- e) przychody z tytułu rozliczeń międzyoperatorskich;

3) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 3, w szczególności przychody z tytułu:

- a) udzielania informacji o numerach telefonicznych,

- b) rozliczeń międzyoperatorskich,

- c) sprzedaży spisów abonentów,

- d) publikacji spisów abonentów, a w szczególności przychody z tytułu rozszerzania danych abonenta,

- e) zamieszczania reklam w spisach abonentów;

4) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 4;

5) składnika, o którym mowa w § 3 pkt 5, w szczególności przychody z tytułu:

- a) połączeń wychodzących,

- b) połączeń płatnych przez wywoływanego abonenta,

- c) połączeń przychodzących,

- d) rozliczeń międzyoperatorskich.

2. Przychody, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2 i 5, pomniejsza się o przychody z połączeń zastępczych.

3. Do kalkulacji przychodów uzyskiwanych od użytkowników końcowych przyjmuje się ceny usług określone w cennikach przedsiębiorcy wyznaczonego, z zastrzeżeniem, że w przypadku stosowania cen określonych do obliczania przychodu stosuje się cenę obowiązującą przed okresem obniżki.

§ 7. 1. Korzyści pośrednie ustala się, szacując korzyści niematerialne związane ze świadczeniem składnika lub grupy usług, które uzyskuje lub może uzyskać przedsiębiorca telekomunikacyjny z tytułu pozycji przedsiębiorcy wyznaczonego.

2. Do korzyści pośrednich zalicza się w szczególności:

- 1) znajomość przedsiębiorcy wyznaczonego na obszarze świadczenia składnika lub grupy usług, mierzoną jego kosztami kampanii promocyjnych i reklamowych, które nie dotyczą konkretnego składnika lub grupy usług, ale związane są z jego firmą, logo lub wizerunkiem;

- 2) reputację przedsiębiorcy wyznaczonego, rozumianą jako większą lojalność abonentów pozostających na obszarze rentownym;

- 3) efekt wszechobecności, związany z lojalnością abonenta przedsiębiorcy wyznaczonego, który zmienia miejsce zamieszkania, siedzibę lub miejsce prowadzenia działalności z obszaru nierentownego na obszar rentowny i nadal pozostaje abonentem przedsiębiorcy wyznaczonego, mimo dostępności w nowej lokalizacji tańszej oferty innego przedsiębiorcy;
- 4) efekt „cyklu życia” polegający na poprawie:
- a) zyskowności niezyskownych abonentów,
  - b) rentowności obszarów nierentownych albo nierentownych aparatów publicznych,
- umożliwiający w okresie 5 lat osiągnięcie odpowiednio zyskowności lub rentowności;
- 5) dostęp do danych o abonentach, w szczególności przejawiający się lepszym zrozumieniem i przewidywaniem trendów rynkowych oraz lepszym wykorzystaniem kanałów dystrybucji przy sprzedaży innych usług;
- 6) dodatkowe możliwości w zakresie reklamy działalności przedsiębiorcy wyznaczonego, w szczególności na aparatach publicznych i kartach telefonicznych oraz poprzez dostarczanie własnych reklam wraz z rachunkami telefonicznymi.

3. Korzyści pośrednie przypisuje się do grupy usług lub składnika zgodnie z przepisami rozporządzenia, o którym mowa w § 5 ust. 1.

§ 8. 1. Koszt netto składnika lub grupy usług oblicza się zgodnie z § 1 ust. 2 z uwzględnieniem § 4—7, z tym że dla składnika, o którym mowa w § 3 pkt 5, koszt netto oblicza się dla — określonej w decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Telekomunikacji i Poczty, o której mowa w art. 88 ust. 1 ustawy — minimalnej liczby aparatów publicznych, w tym aparatów przystosowanych dla osób niepełnosprawnych, na obszarze danej gminy, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Jeżeli liczba aparatów publicznych zainstalowanych na obszarze danej gminy przez przedsiębiorcę wyznaczonego jest większa od minimalnej liczby, o której mowa w ust. 1, do obliczenia kosztu netto minimalnej liczby aparatów publicznych przyjmuje się średni koszt netto wszystkich aparatów publicznych zainstalowanych przez tego przedsiębiorcę na obszarze tej gminy.

§ 9. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia

Minister Transportu i Budownictwa: *J. Polaczek*